

økonomisk forsvarlige i at udføre en kystbeskyttelse på en given strækning.

Systemet foreslås derfor udformet således, at det i princippet står enhver frit for at henvende sig til amtsrådet med forslag om, at der træffes foranstaltninger mod oversvømmelse eller kystnedbrydning. Om amtsrådet finder grundlag for at tage sagen op, er så en anden sag.

Der er nær sammenhæng mellem arealanvendelsen, som denne fastlægges i henhold til planlægningslovgivningen, og behovet for kystbeskyttelse. Således må det ved udfærdigelse af region- og kommuneplaner påses, at der ikke foretages arealudlæg til ny bebyggelse og andre langsigtede investeringer ved kyster, der er truet af nedbrydning eller tilbagerykning.

En bedømmelse af et forslag om kystbeskyttelsesforanstaltninger i relation til den aktuelle region- og kommuneplan vil derfor være et naturligt led i amtsrådets indledende sagsbehandling.

Det vil for amtsrådets foreløbige bedømmelse af en sag normalt være meget ønskeligt, at det kan trække på en egentlig kystteknisk sagkundskab. Som sagt kan det ikke generelt forudsættes, at denne specifikke ekspertise er til stede i amtskommunernes tekniske forvaltninger, og det vil være ønskeligt for amtsrådet at kunne få en sådan sagkyndig udtalelse i sagens indledende fase uden direkte omkostninger til sagkyndig rådgivning.

Det foreslås derfor at stille det statslige Kystinspektors ekspertise til amtsrådenes disposition således, at Kystinspektoratet dels kan bidrage til en foreløbig belysning af sagen i indledningsfasen, dels kan optræde som amtsrådets sagkyndige bistand under sagens videre forløb, hvis den fremmes. Herved opnås, at der i adskillige sager relativt hurtigt kan opnås en fornemmelse af problemernes størrelse og mulighederne for en afhjælpning. Denne foreløbige, sagkyndige vurdering er for så vidt et nyt element i disse sagers behandling – i hvert fald som et systematisk led i fremgangsmåden. Kystinspektoratets medvirken under sagens videre forløb kan bedst sammenlignes med den funktion, som den af landvæsenskommissionerne efter hidtidig praksis antagne særligt sagkyndige har haft.

Det er meningen, at udgifterne ved Kystinspektoratets rådgivning skal afholdes som en del af Kystinspektoratets almindelige virksomhed – altså af staten uden refusion fra anden side. Ministeriet mener, at det er naturligt, at staten yder et sådant bidrag til sagsbehandlingen på dette område i betragtning af den generelle interesse, som samfundet har i en øget kystbeskyttelse og kystpleje. Det må

herved tages i betragtning, at Kystinspektoratet allerede efter den bestående retstilstand skal godkende alle kystsikringsanlæg, som rækker ud på søterritoriet, og at Kystinspektoratet også hidtil har udøvet en ret betydelig konsultativ virksomhed i relation til anlæg, som staten ikke er direkte økonomisk engageret i.

Kystinspektoratets medvirken i sagsforberedelsen skal også ses i sammenhæng med bestemmelsen i lovforslagets § 16, ifølge hvilken Kystinspektoratet skal have en generel, kontrollerende funktion ikke alene på søterritoriet, men også på strandbredden. Der tilstræbes således en reform på dette administrationsområde, der bygger på den eksisterende kysttekniske ekspertise og inddrager denne i sagsbehandlingen på en organiseret måde, hvorved en mere rationel sagsbehandling opnås.

Om baggrunden for § 16 henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse. Her skal alene bemærkes, at Kystinspektoratets funktion efter denne i betydelig udstrækning vil kunne afløse fredningsnævnenes virksomhed i forbindelse med kystsikringsanlæg. Det samlede resultat af lovforslagets administrative reform er således, at de fra sag til sag fungerende landvæsensretter og fredningsnævn erstattes af faste administrative organer, amtsrådene og Kystinspektoratet. Da disse organer i forvejen i betydeligt omfang er engageret på forskellig måde i sagerne, vil der samlet kunne opnås en ikke uvæsentlig rationalisering. Størrelsen af udgifterne ved kollektive særorganers inddragelse må her tages i betragtning.

Reformen giver en væsentlig lettere adgang for de enkelte ejere og andre interesserede til at få kystbeskyttelsesspørgsmål vurderet, navnlig derved, at selve den administrative behandling gøres gratis.

Ved organisatoriske omlægninger og en rationel indpasning af de til dels nye opgaver i de bestående arbejdsopgaver skønnes det muligt at undgå forøgelse af Kystinspektoratets personale og at begrænse Kystinspektoratets merudgifter til 100.000 kr. årligt. En vis forøgelse af Kystinspektoratets rejseudgifter må forventes, og den forøgede rejseaktivitet udløser overenskomstmæssigt fastlagt merarbejdsvederlag.

Det skal imidlertid præciseres, at Kystinspektoratet ikke uden for sit hidtidige aktivitetsfelt kan påtage sig at udføre de funktioner, som traditionelt bestrides af rådgivende ingeniører. Det drejer sig om planlægning og styring, eventuelt udførelse af forundersøgelser, skitseprojektering, detailprojektering, udarbejdelse af anlægsoverslag, styring af anlægssagen og tilsyn med arbejdernes udførelse.